

پیام کنگره نوزدهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

به خانواده های شهدای جنبش رهائی مردم ایران

مبارزه و مقاومت خانواده های شهدا، الهام بخش همه مبارزان راه آزادی و برابری

نوزدهمین کنگره ی سازمان ما به احترام عاشق ترین زنان و مردانی که جان های عزیزشان را بر سر آرمان های انسانی مان نهادند، با یک دقیقه سکوت کار خود را آغاز کرد. ما در برابر یاد و خاطره ی شهدا و ایستادگی خانواده های داغدار سر تعظیم فرود آوردیم و با یاران آرمیده در خاوران ها، در "لعنت آباد" ها و گورستان های شهرهای گوناگون این پهندهشت، تجدید عهد کردیم که پرچم برافراشته به دست آن ها را با افتخار بر دوش کشیم و در تداوم راه شان از پای ننشینیم .

خانواده های عزیز از دست داده!

فرزندان پرشور شما چه آنهایی که برای آزادی و سوسیالیسم جنگیدند و چه آنهایی که با هر عقیده و باوری چه مسلمان یا مسیحی، چه شیعه یا سنی، چه بهائی یا دگراندیش، در تمامی این سی و چند سال حاکمیت سیاه دینی، مشعل روشنایی در دست به رزمی پرشور با دیو تاریکی و جهل شتافتند، و در مقابل زورگوئی گردن خم نکردند، سازندگان تاریخ، آینده سازان کشورما و شهدای جنبش رهائی مردم ایرانند. آنها جملگی گوهرهای درخشانی بودند که ایستادگی درمقابل جهل و استبداد دینی را معنا دادند و در دشوارترین شرایط جهنمی دهه شصت و تمامی طول حاکمیت استبداد دینی، پرچم مقاومت و مبارزه را بر دوش کشیدند. هرچند پیمودن چنین مسیر دشوار، طولانی و خونین، برای جنبش آزادیخواهی و عدالت طلبی مردم ایران بسیار گران و پرهزینه بوده و به قیمت از دست رفتن هزاران مبارز و رنج سی و چند ساله شما، رنجی که هر روز بر شما بسیار دشوار گذشته، تمام شده، اما اکنون به یمن همین مبارزات است که جنبش آزادیخواهانه و عدالت طلبانه مردم ما هم چون کوهی سربلند، سرفراز و استوار در مقابل دیو تاریک اندیشی و بهره کشی انسان از انسان و پرچمداران سیاست داعشی در خاورمیانه مقاومت می کند و درمقابل طرح های آنها برای عقب راندن و در تاریکی و ظلمات فرو بردن جامعه می ایستد و سر سازش ندارد.

خانواده های عزیز شهدا!

شما بخوبی می دانید و با پوست و گوشت خود لمس کرده اید که دهه خونبار شصت یکی از سیاه ترین دهه های تاریخ این مرز و بوم بوده است. در آن سال ها خمینی و گماشته گانش برای تحکیم پایه های نظام خود، به سرکوب جامعه تشنه آزادی دست زدند. در این مسیر، مهم ترین مانع درمقابل تحکیم پایه های یک دیکتاتوری مذهبی متکی بر ولایت فقیه و خلافت اسلامی، فرزندان آرمان خواه شما و همزمانشان بودند که شور برپایی جامعه ای آزاد و برابر در سر داشتند و به میدان انقلاب پا نهاده بودند و نظام قرون وسطایی را برنمی تافتند. بی جهت نیست که پایه ها و ستون های نظام داعشی ولی امر مسلمین بر پیکر هزاران مبارز آرمان خواه بنا نهاده شده. خمینی بدنبال یک دهه خونبار برای مردم ما، در سال شصت و هفت، فرمان قتل عام زندانیان سیاسی را صادر کرد تا در جامعه خسته از جنگ هشت ساله خانمان سوز که در آن میلیون ها نفر در مسلخ جنگی بی حاصل کشته و مجروح و معلول شده بودند، مجال سازماندهی نارضائی توده های عاصی از جنگ را از میان بردارد. خمینی در آخرین روزهایی که جام زهر را سر می کشید، از میزان خشم و نارضائی توده ای علیه سیاست های

جنگ افروزانه اش خبر داشت. از این رو فرمان قتل عام زندانیان اسیر، که دوران محکومیت شان را می گذراندند، را صادر کرد و سیاه پوشان داعشی مزدور در زندان ها، در عرض چند هفته هزاران زندانی سیاسی را به چوبه دارسپردند تا جنبش اعتراضی آتی را از داشتن سازمان گران و کادرهای مجرب محروم سازند و از این طریق امکان به زیرکشیدن نظام را تا سالیان سال به تعویق اندازند. اما شعله مبارزه و مقاومت علیه استبداد و تاریک اندیشی و بهره کشی هیچ گاه خاموش نگشت و خاموش نخواهد شد.

خانواده های داغدار!

شمائی که در تمامی این سی و چند سال در کنار جنبش آزادی خواهی و عدالت طلبی مردم ایستاده اید؛ شمائی که گاه به گاه مادران پیر و گیسو سپید شهدای عزیزمان را در واپسین دم های زندگی پرافتخارشان بدرقه می کنید؛ و در سال گذشته از این نمونه ها کم نداشتیم، خوب می دانید که این حاکمیت همچون گذشته در برابر جنبش آزادیخواهی و عدالت جوئی مردم ایستاده است. امروز هم آنها دست به سرکوب جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش ملیت ها و همه مدافعان حقوق بشر و حق شهروندی برابر می زنند تا شکست خط "استقامت" شان در برابر غرب و آمریکا را فتوحات هسته ای جلوه دهند و در هیاهوی تبلیغاتی هیستریک در باره دست آوردهای عظیم در زمینه فناوری هسته ای، بر باد دادن میلیاردها دلار ثروت کشور را از انظار مردم بپوشانند و برای مقابله با خشم مردم، شمشیر را از رو ببندند. پیشبرد سیاست های نتولیبرالی لجام گسیخته در واحدهای اقتصادی و صنعتی، تشدید فشار بر فعالان کارگری و مدنی چه در زندان ها و چه در بیرون از زندان ها؛ داغ کردن بحث "حجاب و عفاف" و حملات سازمان یافته علیه زنان کشور؛ گسترش اعدام ها در ملاء عام و در زندان ها؛ تشدید فشار بر فعالان ملی و کنشگران حقوق اقلیت های دینی و فرهنگی؛ دستگیری خبرنگاران و فعالان شبکه های اجتماعی، همه و همه بیان سیاست سرکوبگرانه علیه مردم و ایجاد فضای رعب و وحشت برای جلوگیری از حرکت های توده ای است. این ها تنها بخش کوچکی از نمونه هایی است که حاکمیت اسلامی برای ایجاد فضای رعب و وحشت و برای پیاده کردن "جامعه آرمانی" شکست خورده اش بکار می گیرد.

خانواده های عزیز شهدا!

شما خود شاهد بوده اید که هر چند سببیت و توحش ضدانسانی جمهوری اسلامی را حدی نیست، اما دریای بیکران مبارزات آزادیخواهانه و عدالت طلبانه مردم را نیز پایانی نیست. مقاومت و مبارزه در این سالها و تا به امروز ادامه داشته است. پس از قتل عام خونین تابستان شصت و هفت، داعشی های حاکم بر کشور بارها تلاش کردند با از بین بردن "خاوران"، و "خاوران ها" و "لعنت آباد" های شهرهای دیگر آثار جنایات هولناک و ضد بشری خود را پاک کنند، اما به همت و مقاومت شما خانواده های "خاوران" ها، نقشه های شوم آنها به شکست خفت بار انجامیده و «خاوران» اکنون از گورستان های شناخته شده دنیا و سند انکارناپذیر یک جنایت بزرگ علیه بشریت است. مبارزه و مقاومت شما خانواده های "خاوران" ها که در تمام این سالها و در شرایط سخت و دشواری ادامه یافته و در مقابل همه فشارها میدان را خالی نکرده، الهام بخش ما و همه مبارزان راه آزادی و برابری بوده است. بی دلیل نبود وقتی مبارزات مردم یک بار دیگر در جنبش ضد استبدادی 88 شعله کشید، بر سر هر کوی و برزنی جوانان سرود "سر اومد زمستون شکفته بهارون" را که سال ها سرود پایانی مراسم های مادران خاوران بود، سر می دادند. ما یقین داریم، بار دیگر این شعله، فروزان خواهد شد و مردم دوباره شعار آزادی و برابری سرخواهند داد. این بار اما، مردم تابوت استبداد را با دستان

نیرومند خود دفن خواهند کرد. ازخون شهیدانمان ارغوان خواهد شکفت و خاوران های کشورمان با گل های نرگس و شقایق گلباران خواهد شد. دوباره گیاهان از خاک سر برون خواهند آورد و دوباره آفتاب بر سرزمین ما خواهد تابید و دوباره دختران این مرز و بوم در روشنائی روز گیسوانشان را شانه خواهند زد. دوباره دشت هایمان سبز خواهد شد و دوباره دست هایمان را بهم گره خواهیم زد و سرود آزادی سر خواهیم داد.

ما، یک بار دیگر در برابر عظمت خاطره ی شهدای به خون خفته ی مردم کشورمان و در برابر درد و رنج شما خانواده های عزیز شهدا سر تعظیم فرود می آوریم و پیمان می بندیم که پیگیرتر و سازش ناپذیرتر از همیشه از آرمان شهیدان راه آزادی و سوسیالیسم دفاع کنیم .

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی ، زنده باد سوسیالیسم

نوزدهمین کنگره سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)